

100%-ig HIVATALOS

Rengeteg
EXKLUZÍV
fotóval!

MERJÜNK ÁLMODNI!

A ONE DIRECTION története

MERJÜNK ÁLMODNI! A ONE DIRECTION TÖRTÉNETE

100%-ig HIVATALOS

MERJÜNK ÁLMODNI! A ONE DIRECTION TÖRTÉNETE

BEVEZETŐ

Üdvözlünk a második könyvünkben! Mi is alig hisszük el. Nagyon szépen köszönjük, hogy megvettétek az első könyvet, és a lista élére röptettétek. Reméljük, ezt is annyira fogjátok szeretni, mint az elsőt.

Nagyon élveztük a megírását, és hogy felidézhattük az eddig átélt őrült, vicces és érzelmekkel teli pillanatokot. És higgyétek el, rengeteg volt belőlük. Mi pedig szeretnénk megosztani belőlük annyit, amennyit csak tudunk, ezért a könyvben olvashattok minden hullámhegyről és -völgyről, megtaláljátok benne, hogyan csiszolódtunk össze, és hogyan szőttünk nagy terveket a jövőre nézve.

Bámulatos, hogy mennyi minden történt ilyen rövid idő alatt. Tavaly ilyenkor még éppen csak elkezdődött az *X-Faktor*. Azóta rengeteget utaztunk, vicces, hogy mennyi mindent megtanultunk, és olyan zenéket szereztünk, amelyekre hihetetlenül büszkék vagyunk, és amiről azt reméljük, ti is szeretitek.

Nem túlzás azt állítani, hogy életünk legszebb időszakát éljük most, és hogy erre nem került volna sor, ha ti nem vagytok. Köszönjük hihetetlen támogatásokat. A világon mindennél többet jelent ez számunkra, és szeretünk titeket. Jöjjen még sok-sok nagyszerű év!

Hami B. α

HARRY STYLES

BOLDOG NAPOK

Már nagyon fiatalon bekerültem az iskola színjátszó társulatába, és egyszer eljátszottam Buzz Lightyeart a *Csodakocsiban**. Tudom, hogy ez kicsit bizarrul hangzik, de lényegében, mikor a gyerekek elbújnak a játékboltban a Gyerekrabló elől, Buzz és Woody is ott van, ezért aztán engem Buzznak öltöztettek be. Ez volt a legelső fellépésem, ha ezt nevezhetjük annak.

Játszottam egy *Barney* című színdarabban is, amely egy egérről szól, aki a templomban lakik. Én alakítottam Barney-t, és a nővérem szürke macskanadrágját kellett benne viselnem, meg egy fejpántot, rajta fülekkel, és mindenki előtt kellett énekelnem. Bízom benne, hogy jól alakítottam azt az egeret.

Mindig is szerettem énekelni. Az első dal, aminek a szövegét ismerem, a „The Girl of My Best Friend” volt, Elvistől. Apukám vezetett be a zene világába, és amikor nagypapámtól kaptam egy karaokegépet, az unokatestvérem és én rengeteg Elvis számot vettünk fel. Bárcsak meglennének még, hogy újra hallgassam őket!

* Chitty Chitty Bang Bang (szerk.)

The Boy's a
Genius

Már kiskoromtól szerettem a matekot, mert téglákat és kockákat használtunk, ami igen muris volt, de ahogy nőttem, úgy találtam egyre nehezebbnek, így aztán inkább az angolra feküdtem rá. Viszonylag jól tudtam fogalmazni, és tényleg büszkeséggel töltött el, amikor ötöst kaptam a legelső esszémre. A figyelmemet viszont könnyű volt elterelni, így kezdtem egyre több és több időt tölteni azzal, hogy a barátaimmal csevegtem az osztályban, vagy ábrándoztam, és sajnos soha többé nem sikerült elérnem ugyanezt a szintet.

A tornaórát is bírtam, és rengeteget fociztam. Mikor elkezdtem játszani a helyi futballcsapatban, mint kapus, más iskolákból is összehaverkodtam sráccokkal, így rengeteg baráttra tettem szert. Mindig élveztem, ha sok ember vesz körül, és szívesen ismertem meg új embereket, így állandóan nagy volt a baráti társaságom. Régebben lányok éppen úgy voltak a barátaim között, mint srácok. Nem tartoztam azok közé a fiúk közé, akik szerint a csajok büdösek, és nem csípi őket. Szívesen haverkodtam mindenkivel.

Az idő múlásával pimaszabb lettem, és olyan nyolc-kilenc éves lehettem, amikor elkezdtem próbálgatni a határokat. Gyakran megpróbáltam átlépni ezeket a korlátokat a tanároknál. És egyre jobban érdeklődtem a lányok iránt. Egyszer még verekedésbe is keveredtem – iskoláskoromban egyetlenegyszer –, méghozzá az általánosban. Nem vagyok az a fajta, aki szívesen bunyózik, és ha valaki megpróbált verekedést kezdeményezni, akkor az belőlem csak nevetőgörcsöt váltott ki.

Hétéves voltam, mikor a szüleim elváltak, és furcsa idők következtek. Emlékszem, hogy sírtam, amikor a szüleim megmondták, hogy szétmennek, de azután helyrerázódtam. Gyanítom, hogy nem igazán fogtam fel, igazából mi is történik, egyszerűen csak szomorú lettem, hogy a szüleim többé nem lesznek már együtt.

Anyukám, a nővérem, Gemma, és én elköltöztünk Holmes Chapelből, beljebb Cheshire-be. Új otthonunk egy pub volt, ahol anyukám lett a főbérlet.

MERJÜNK ÁLMODNI!

A közelben élt egy Reg nevű srác, ő volt az egyetlen gyerek rajtam kívül a környéken, ezért aztán állandóan együtt lógtunk, annak ellenére is, hogy a nővéremmel volt egyidős. Azon a nyáron, mikor odaköltöztünk, Reg és én általában mindennap elmentünk Great Budworthbe a Jégkrém Farmra, ami vagy két mérföldre volt. Anyukáinktól kértünk két fontot, elbicikliztünk a farmra, és vettünk fagyit. Még ma is tisztán emlékszem rá. Ez ugyanaz a fagyifarm, ahova az összes srácot elvittem, amikor eljöttek hozzám még a Tábor előtt. És a fagylalt még ma is ugyanolyan finom.

Ami a lányokat illeti, olyan hatéves lehettem, amikor összebarátkoztam egy Phoebe Fox nevű lánnyal. Az ő anyukája meg az enyém jó barátnők voltak, és vettem neki egy ugyanolyan plüssmackót, mint amilyen nekem volt, meg ilyesmi. Igazán angyali kiscsaj volt. Nagyon kicsi voltam, de mindenfelé volt egykét csajom, ám igazi barátnőm csak 12 évesen lett. Azután jártam egy Emilie nevű lánnyal, még hozzá elég sokáig, ha azt vesszük, hogy milyen fiatalok voltunk. Mai napig jó barátom. És jártam egy Abi nevű lánnyal is. Azt hiszem, mondhatjuk, hogy ő volt az első komoly barátnőm.

2009 végétől a mai napig szingli vagyok, és nincs vele semmi gondom. Céltalan nem keresek barátnőt, de ha találkoznék valakivel, akit bírok, az szuper lenne. Szeretek együtt lenni egy másik emberrel, és ha eljön a megfelelő, majd meglátjuk, mi lesz.

Olyan 12 éves lehettem, amikor visszaköltöztünk Holmes Chapelbe, és anyukám ekkor találkozott a mostohaapámmal, Robinnal. Akit nagyon megkedveltem, és mindig kérdezgettem anyut, hogy mikor jön már át végre, de anyám mindenképpen szeretett volna megbizonyosodni arról, hogy Gemma és én jól megvagyunk vele. Rengeteget aggódott emiatt, így végül küldtem egy SMS-t Robinnak, és megkértem, jöjjön át, mert szerintem halál jó arc. Mindig is remekül kijöttem vele, és ez még ma is így van.

Tényleg örültem hát, amikor Robin megkérte anyukám kezét. Tökéletesen meglepte vele: néhány évvel ezelőtt történt, karácsony este, amikor éppen a *Coronation Street*-et nézték. Akkor én a barátnőmnél, Abinél voltam, és emlékszem, hogy anyu felhívott, és hogy mennyire örültem, amikor elmesélte, hogy össze fognak házasodni. Nem tudom biztosan, hogy mikorra tervezik, és bár néhányan már célozgatnak rá, mégsem hiszem, hogy túl valószínű volna, hogy a One Direction játszik majd az esküvőjükön.

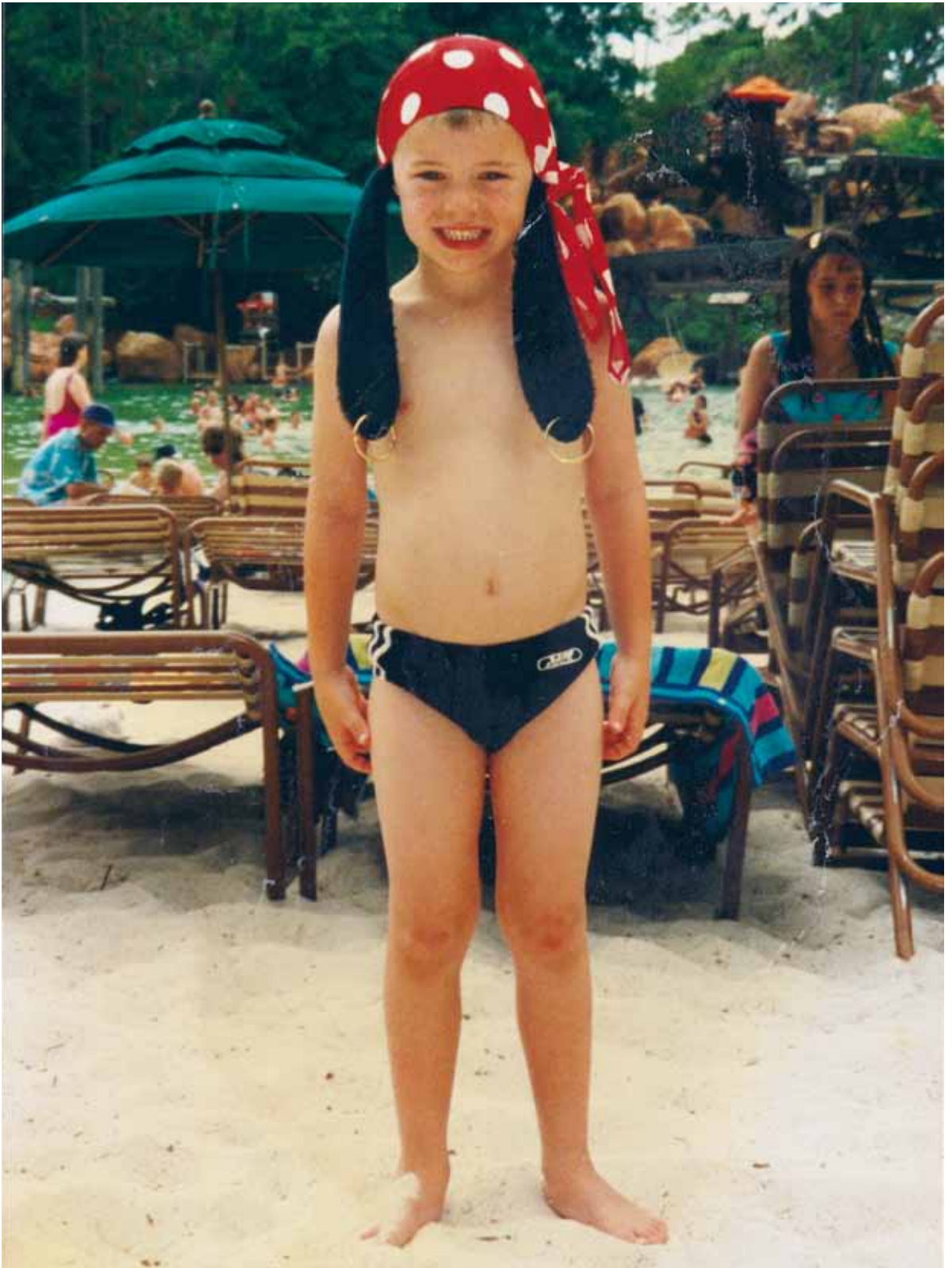
Anyukám és én mindig is közel álltunk egymáshoz. Én már csak ilyen vagyok: mami kicsi fiacskája. Igazán közel állok apuhoz is, Deshez, aki mindenben teljes mellszélességgel támogat, bármit is csináljak. Szerintem valószínűleg azért van ez így, mert egy csomó dologban hasonlítunk.

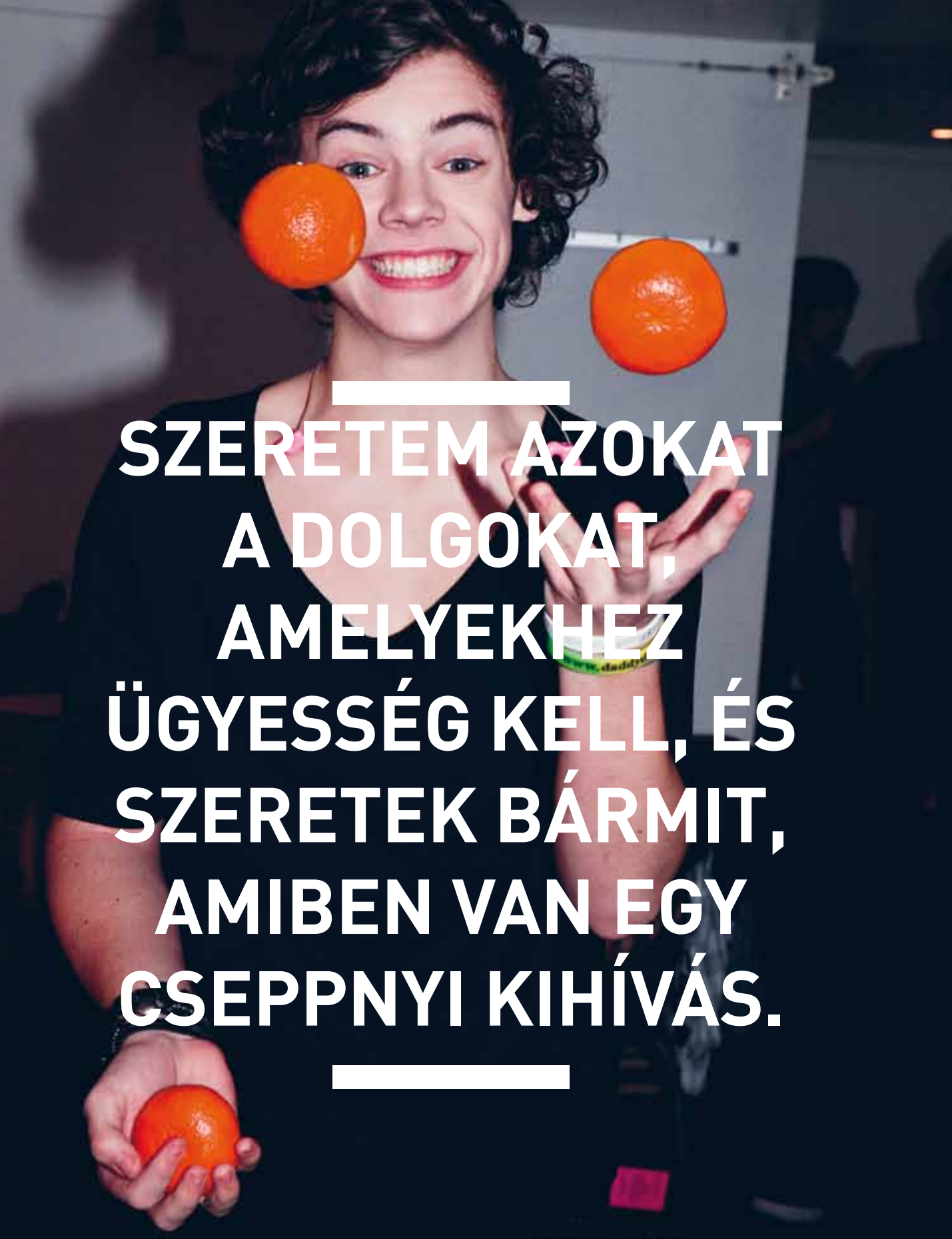
Általában elég jól kijövünk egymással a nővéremmel. Tudom, hogy rengeteg testvérpár veszekszik, és nekünk is voltak ilyen periódusok az életünkben, míg felnőttünk, de mostanában sokat lógunk együtt, sőt, még a turnén is részt vett.

Életem során elkövettem pár stílusbeli bakit, és sajnos erről fényképes bizonyítékok is vannak! A hajam rengeteget változott az évek alatt. Születésemkor világosszőke volt és göndör, aztán barna lett és egyenes szálú, majd 12 éves koromban ismét göndörödni kezdett. Szóval több fázison esett át. A legrosszabb valószínűleg akkor történt vele, amikor szőke csíkokat festettem bele olyan nyolcévesen. Azt hittem, hogy menő leszek vele a suliban, amikor másnap majd bemegyek, de visszagondolva inkább úgy néztem ki, mint egy félnotás. Lényegében csak melegítőt hordtam, és mivel mindig azt szerettem volna, hogy mehessek végre biciklizni, szerintem ez illett is az imázsomhoz.

Nagyon szerettem középiskolába járni, és elég keményen tanultam ugyan, de közben remekül szórakoztam is. Az életben minden az egyensúlyról szól. Rengeteget tollasoztam a gimiben. Apu igazán jól játszik, szóval ezt tőle

**SZERETEM AZOKAT
A DOLGOKAT,
AMELYEKHEZ
ÜGYESSÉG KELL, ÉS
SZERETEK BÁRMIT,
AMIBEN VAN EGY
CSEPPNYI KIHÍVÁS.**

örököltem, és mindig meglehetősen versengő alkat voltam. Tetszett a dolog, hogy a tollas nem tartozik a kézenfekvően választandó sportok közé, és hogy rengeteg ügyesség kell a játékhoz. Szeretem azokat a dolgokat, amelyekhez ügyesség kell, és szeretek bármit, amiben van egy cseppnyi kihívás.

Nyolcadik év vége felé összebarátkoztam egy Will nevű sráccal, aki szinte a testvérem lett. Egyforma volt a humorérzékünk, és már a kezdet kezdetétől igazán jól kijöttünk egymással. Ő meg egy Hayden nevű barátja nagy lelkesedéssel akartak alapítani egy bandát, és egy Nick nevű srác, aki akkoriban kezdett el basszusgitarozni, szintén csatlakozott hozzájuk. Be akartak szállni az iskolai bandák versenyébe, ehhez szükségük volt egy énekesre, és megkértek, hogy próbáljam meg én.

Egy kicsit sokkolt a dolog, mert addig csak a zuhany alatt vagy a kocsiban énekeltem egyedül. Tudtam, hogy képes vagyok kiénekelni egy hangot, de fogalmam sem volt róla, hogy hogyan tegyem. Viszont mindig is elképzeltem, hogy milyen lenne egy bandában játszani, így elkezdtem gyakorolni velük. Egyfolytában a „Summer of 69”-t énekeltük Bryan Adamstól, meg a „Be My Girl”-t Jettől, ezért úgy határoztunk, ezt adjuk elő a versenyen.

Mind készen álltunk, és nekiálltunk kitölteni a jelentkezési lapot, de még nem volt nevünk, és semmi sem jutott az eszünkbe. Így jött el az előadás előtti nap, és valamit le kellett írunk, ezért úgy határoztunk, teljesen a véletlenre bízunk a dolgot. Én a White Eskimót (Fehér Eszkimó) javasoltam, így azt írtuk a lapra, és onnantól kezdve ez volt a nevünk.

A versenyre az iskola ebédlőjében került sor, és úgy döntöttünk, hogy mind egyformán öltözünk fel, ezért aztán mind fehér inget és fekete nyakkendőt vettünk. Akkor még úgy gondoltuk, hogy nagyon menő a szerelésünk. Az összes barátunk ott állt a színpad előtt, amikor elénekeltük a „Summer of 69”-t, utána pedig odajött hozzánk egy lány, és megkérdezte: „Ezt meg honnan szedtétek?” Hárman jutottak a döntőbe, köztük mi is, és mindannyiunknak újra fel kellett

MERJÜNK ÁLMODNI!

lépnünk – és a végén mi győztünk, ami csodálatos volt. Ezután határoztunk úgy, hogy a dolgokat valamivel komolyabban vesszük, ha a gyakorlásról van szó.

A zenekar kicsit átalakult a verseny után, mert lett egy új basszusgitárosunk meg egy Jacob nevezetű gitárosunk. Általában szerdánként sulis után gyakoroltunk Willék házában. És azután következett az első koncertünk.

Az iskolánkban egy lány elmesélte, hogy a mamája férjhez megy, és hogy szeretné, ha mi játszánánk az esküvőjén, ezért aztán két napig egyfolytában próbáltunk. Volt egy listánk, rajta vagy 25 dal, amit a menyasszony választott, és a többségét meg is tanultuk. Mostohaapám erősítőit használtuk, aztán elmentünk, mindent beállítottunk, és minden nagyon szuperül ment. Úgy éreztük magunkat, mint egy igazi banda. Rengeteg Bob Marley-számot játszottunk, akusztikus dalokat, én még a „Hallelujah”-t is elénekeltem.

Az egyik esküvői vendég egy zenei producer volt, aki a végén odajött hozzánk, beszélgetett velünk, és azt mondta, hogy nagyon jók voltunk. Azt is hozzátette, hogy én Mick Jaggerre emlékeztetem, amit persze imádtam.

160 fontot kaptunk a fellépésért, ami 40 fontot jelentett fejenként. És kaptunk ingyen szendvicseket. Mi többet akarhatna még az ember? Ezután még többet és még többet gyakoroltunk. Will anyukája tévé- és rádióbemondó, Yvette Fieldingnek hívják. Igazán segítőkész volt, tanácsokat adott, és mindenben segített. Most már komolyan gondoltuk, hogy folytatjuk a zenélést, és egy napon megpróbálunk összehozni egy szerződést.

Mindig is foglalkoztatott, hogy benevezzek az *X-Faktorba*, 2009-ben pedig, amikor Eoghan Quigget és Lloyd Danielst láttam – akik ugyanolyan fiatal srácok voltak, mint mi –, csak még jobban vágytam oda. Arra is gondoltam, hogy mivel a banda frontembere én vagyok, már belekóstoltam, hogyan kell színpadon szerepelni. Imádtam a színpadot, és még többet és többet akartam fellépni.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

